

عنوان مقاله:

واشدگاه خیابان صفا زنجان با استفاده از اصول معماری پهلوی اول بازخوانی خاطرات جمعی در گذرگاه

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

لیلا خدابنده - دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر،

خسرو افضلی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

خلاصه مقاله:

بافت های تاریخی شهر ها مملو از آثار گرانبهایی هستند که فرهنگ و دانش معماری بومی را در خود دارند اما امروزه این آثار به دلیل عدم سهولت دسترسی و ضعف زیر ساخت ها ... در آستانه حذف شدن از زمینه و سیمای شهر ها هستند. ساماندهی و باز تعریف بافت تاریخی به عنوان فضاهای جمعی جهت فعالیت های روزمره افراد و بازگرداندن سرزندگی به مراکز تاریخی شهری و چگونگی مواجهه با مسائل و مشکلات آنها مهمترین مسئله معماران در سالهای اخیر بوده است. در این میان استفاده روزافزون از اتومبیل در مراکز تاریخی شهری با توجه به تجمع کاربری های اداری و خدماتی و عدم تناسب بافت محلات سنتی با معابر عمدتاً کم عرض و ارگانیک، مزید بر علت بوده و تردد عابرین پیاده را با مشکل مواجه می سازد این مسئله خود سبب جدا شدن فضاهای اینچنینی از جریان زندگی روزمره و متروک رها شدن آنها است. حال آنکه با ساماندهی و کاربری های مناسب و همچنین تاکید بر حرکت پیاده و همچنین ایجاد روش های ارتباط با فضاها و نیازهای معماری مدرن می توان به ساماندهی مراکز تاریخی شهری پرداخت. هدف این پژوهش ارائه راه کارهای حداقل برای نجات تکدانه های ارزشمند در بافت ها بصورت موردی برای خیابان صفا زنجان با تعریف فضایی انسانی با ارزش های زیبایی شناسانه جهت حضور افراد و ایجاد امکان شکل گیری فعالیت های زندگی روزمره با بهره گیری از مفهوم خیابان های دوستدار پیاده است

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی شهری، خیابان های دوستدار پیاده، اجتماعی شدن، ساماندهی، زنجان، خیابان صفا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361086>

